

EEN MOOIE DROOM.

zondag, 24 October 2004

1 jaar plus een week na het overlijden van Rie.

Het was tussen halfzeven en halfacht. Nadat Wim me ^Bgepend had om ongeveer halfzeven.

Ik was opnieuw in slaap gevallen.

Ik droomde, dat ik in Boskoop was bij mijn tante ^EJo (Voet).

Ik was daar met de fiets en moest nog terug naar huis (Weesp)

Het was al laat. Ik moest opschieten om nog voor donker thuis te zijn. Ik had een nieuwe broek aan, maar verwisselde die voor een oude in verband met het fietsen.

Plots had ik een postduif in mijn handen. Ze was vermoeid.

Ik zocht een onderdak voor de duif, het was al laat.

Ik kwam op een boerderij, waar ze all ^{DIEREN}erlei hadden, ook duiven.

Ik mocht de duif in een hok doen bij andere duiven. (geen postduiven)

Ik aarzelde. Ik dacht: Dat wordt niets bij die vreemde duiven.

Ik besloot de duif los te laten.

Ik gooide haar de lucht in en toen veranderde zij in een soort vliegend mens. Ze vloog nog een rondje boven mijn hoofd en vloog toen naar de zon toe. Ik wuifde haar na.

Ze verdween in het verblindende licht van de ondergaande zon.

Ik werd huilend wakker. Ik dacht aan Rie.